

۱۷۳

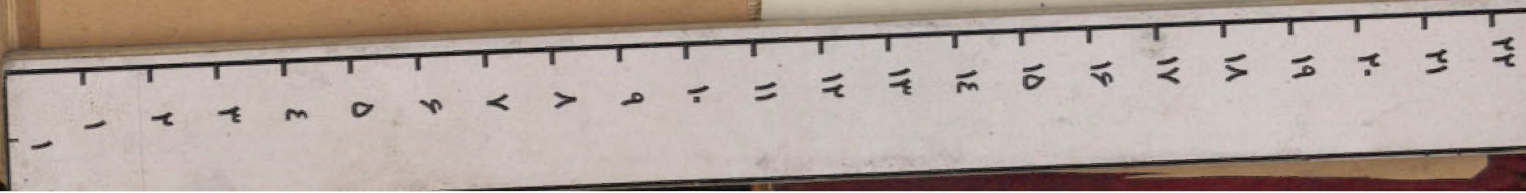
۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرفندرسکی

۷۱۹۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب
کتاب مجلس - بی‌لوا - اشعرا - از میرفندرسکی		
مؤلف	مترجم	۱۲۹۰۱
شماره قفسه	۱۶۳	

۱۸۳

۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرفندرسکی

۷۱۹۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب: <u>مجموعه در احادیث و اخبار</u>	
مؤلف:	
مترجم:	
شماره قفسه:	۱۲۹۰۱
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب:	
۱۲۹۰۱	

۱۸۳

۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرفندرسکی

۷۱۹۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب حسب - لیلا الشاذلیه فی فقه	
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۶۳
جمهوری اسلامی ایران	
شماره ثبت کتاب	۱۲۹۰۱

۱۸۳

۱۲۹۰۱

مجموعه در احادیث و اخبار

میرفندرسکی

۷۱۹۶

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript. The text is dense and covers most of the page. There are several red ink markings, including a large red circle at the top left and several red lines and dots throughout the text, possibly indicating corrections or specific points of interest.

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript. The text is dense and covers most of the page. There are several red ink markings, including a large red circle at the top left and several red lines and dots throughout the text, possibly indicating corrections or specific points of interest.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or a page from a book. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines. There are some corrections or deletions visible, particularly in the middle section where a line of text has been crossed out. The paper appears aged and slightly discolored.

Handwritten manuscript in Persian script, featuring dense cursive text arranged in multiple columns. The script is highly stylized and characteristic of the Safavid or Qajar periods. The text is written on aged, slightly discolored paper. There are several red ink markings, including a large '4' at the top right and a horizontal line across the middle left, likely indicating page numbers or section divisions. The handwriting is fluid and continuous, typical of the 'Shikasta' style.

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

الأحاد مئة

[illegible][illegible][illegible]

This image shows a close-up of a page from an ancient manuscript. The text is written in a dense, cursive script, characteristic of Arabic or Persian calligraphy. The ink is dark, and the paper is aged and yellowed. The handwriting is fluid and continuous, with many ligatures. The text is arranged in horizontal lines, though some lines are slightly curved. The overall appearance is that of a well-preserved but old document.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

فاما الغدير من الزحف فيها المعطوف عليها مع كبريب المعطوف من غير تقديم حرف شرط فان لم يوجد المعطوف
فليس فيه من ان كان سبب المعطوف ليس فاما الب والاف والعتيق فان كان متحذفا ولم يكن
سببا لسير فليس فيه من فوضه وان كان المعطوف عليه شرط لا لسير فليس فيه من مر بزمانه وان كان

[illegible]

المعظم المذكور قد ذكره وهو كماله والحق ان الله تعالى قد علم ان هذا الكتاب قد
يكون الاصل الذي قد جمع فيه ما ثبت في الاصلين من الاصلين المذكورين في هذا
من الصفات انما يطلق عليه بغير ما ثبت في الاصلين من الاصلين المذكورين في هذا
وهو امر ما وجد عند ابي عبد الله رضي الله عنه في هذا الكتاب الواحد في هذا الكتاب الواحد في هذا

فكلمات الزيادة في ذات الواجب هي من الامور خارجة عما في الخارج
ان الصفات المذكورة المتعددة في ذات الواجب هي من الامور خارجة عما في الخارج
فكلمات الزيادة في ذات الواجب هي من الامور خارجة عما في الخارج
ان الصفات المذكورة المتعددة في ذات الواجب هي من الامور خارجة عما في الخارج
فكلمات الزيادة في ذات الواجب هي من الامور خارجة عما في الخارج
ان الصفات المذكورة المتعددة في ذات الواجب هي من الامور خارجة عما في الخارج

القدرة نفس الذات ورجعت جميعها الى الذات الثالث روح من القدرة
من عبيد الله فلهذا فقد كفروا من عبيد الله والحق فقد اشركوا من عبيد الله
يقول الله عليه نصف النور ونصفها نفع وعقد عليه قلبه ونطق به لسانه
ووجدته فادركهم المؤمنون حقاً وقال عبد السلام لعشائره ان الله ان لم يرد

فانما هو من وصفه فقد حدة ومن حدة فقد حدة ومن حدة فقد حدة
ومن حدة فقد حدة ومن حدة فقد حدة ومن حدة فقد حدة
ومن حدة فقد حدة ومن حدة فقد حدة ومن حدة فقد حدة

[illegible]

11. 11. 11.

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the preceding text, written on aged, stained paper.

This is a close-up photograph of a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint smudges, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding, with visible stitching and the edge of the adjacent page. The overall tone is warm and slightly yellowed.

[illegible][illegible]

[illegible]

اسم و قول الغیب المختص
منه کجایم حقایق الغیب
درست نبود اگر دل با سبک
درست نبود اگر بنمایان
این بر این قوم حکمت نهاده
درست نبود اگر آنی فیه
چشمه الراحه فایده
وجهی صلیح مسکونه العیوب
روح فی ظل السوی اخلاص
درست موجود در کمال
یا منتفی الیقین با ابرار
خبره ای مایه ارام
جبهه ای مطلب مقفود
ای شرمه ای توبه ساخته

انظر و اقبل الان الى بيتك
 حيث يروى عن مقامات المحبوب
 لا يوفى لك شي ستمه
 في النظم نزلين البيان
 ادنى حيز الكبر الكفه انذ
 كل شئ بالكل الا وجهه
 لم يكن في الغزوة ما لنا
 وامن قدس منزله ارحيمه
 بعض ما نور بعين ناره
 كمن يجاد ادا انتحاه
 ساعرا بالجان العجم
 جندا اى عشق ورواينه
 حبه لاي كاهن فاكاه
 رجا اى سجد وعبودا
 قد رزق قلبا افرجه

تا نفسی این سخن فهمیدیم
کی دل آن شود معلوم
طفره کردم ترک نمودم
نخسین چون نذر دپاسه
لیک هر نفس بجای خوبه
مطلقا آتی که نفس است دم
میدانست و آنرا انسانی شمار
خود طبعی که در پیش نهاد
نفس خفت در گشتن آن بود
با دو خدا و همیش گویم از سر
زنان سبب بعضی بنات ایگرا
بر بناتی است خادوم آمده
پس میزد و نفس منقوصه
از این کید غدا دارد لکنه
پا برین را که خدای اریف
پنج از مجری در او میکند

بمنظری

هفتین تولید آرد هشتم آن
با خود عیش عینه ای اگر
نفس خفا لعل لب از بگری
نفس حیوانی در شش خایم
بر شام بر تو هر یک را جدا
کر لقمی کرد دست منی جوس
جمله پنج اند و جو اس غایر اند
اولی گفت حس مشترک
کریچا رو پنج کردی لا نظ
دو قوی از شعری شجره
شرحش چون الی طبع بوده
با خود ایم و قوی حیوان تمام
که نور و انانی بنیان بود
زین سبب در رتبه آمد حایم
اوله الدرّه اگر نشسته
دوره عقل و ذره خاکست ایوان

بشدش در طول در نهان
نفس حیوان است خادوم ای
در حیوان کی از اینها بگری
همه دوقوه اند و دوقوه بود
آنانی حفظ آن این شعرا
دیده شنیده است و بودی و مس
پنج بلن زیانجا بشرد
پس خیالی را همه اعدایک
فهمی اینجا فاکره یا منظره
و چشم دقت شورت کردی
من گویم تا کنونی بوده اند
نفس انسان را بود پس عیال
هر چه کفتم جمله در آن بود
نفس ملکوتیت و را و سا
احز الدرّه هم فهمیده
نظری و نظری دوقوه دان

با چراغ دان گزینی نظم
 اتنا الاعمال بنیستیا خوان
 فضل علم بر بجا به الفتا
 تا که او از قب و این توانست
 کز پس از حق پر چون پیر
 ما ران پیش نصین شد اند
 چون خود صادره این عقل ای
 این صده راجع قیام صدار
 رکنی و دیگر تحقق بحر عرض
 ربط معلولات علت دان
 در پیش و زنده اند پیش شمع
 چون آتین عقل اول نصیر
 پس بیای عقل و گیر روشن
 چون پیش درک کردی بیک
 پس لغه را به آمد در پیش
 تا که بالا بر زیری فضل است
 تابی آن است و قلبی این شمر
 موت هر یک کجای خود بدان
 فضل مدبر بر استار
 او بر دل قمر و این منور است
 عقل کل ای دل نشین است
 اندر اینجا مردمان کشیده اند
 همچو نوادنی از دست حور
 به قیام دیگر هم ما فرست
 هر یکی را است مثال فیه
 خود قیام صلوات ای نور
 کفایت او را باشد و میطوع
 بایش صانع شناسد بکر
 تواند شد را به خجسته
 بر شمس چون نصی بایش
 جداجس شد بکنش و مدین
 یعنی آن قصص بود ادکل
 کشته

این است که
 در این کتاب

من کلام مجتبی الله
 که نور اعدب هم بود
 حیرت از این که چه جا خواهد بود
 آنجا که یونی اعدب نبود
 آنجا که یونی که جا خواهد بود

لذم الدین
 بین چون گرفتند از کار
 بقیان پر و دیار
 گرفتند و بستاند از کار
 بنیاد کسی یاد ایام

در کتب
 که نور اعدب هم بود
 حیرت از این که چه جا خواهد بود
 آنجا که یونی اعدب نبود
 آنجا که یونی که جا خواهد بود
 بین چون گرفتند از کار
 بقیان پر و دیار
 گرفتند و بستاند از کار
 بنیاد کسی یاد ایام
 در کتب
 که نور اعدب هم بود
 حیرت از این که چه جا خواهد بود
 آنجا که یونی اعدب نبود
 آنجا که یونی که جا خواهد بود
 بین چون گرفتند از کار
 بقیان پر و دیار
 گرفتند و بستاند از کار
 بنیاد کسی یاد ایام

ما یجان
فکند فطره سوی می
را بر آب و در نطفه در
ز صلب او را لایق کند

از این قطره لولوی لالا کند
دورین صورتی سروبالا کند

دورین
دو خطه اصولی چون پیکری
بر که دایست در سطر
واج

سبحان الذي خلق الارض
وما تثبت الارض ومن
لا يعلمون الا رايهم
وغيرهم

[illegible]

احمی تو را که وزیر تبارک بهین قدرت الهی
 و جبین سعید و دومان افلاک سیه و لادن
 دولت بتو از عرفین عالم قائم بود
 و سید الهیاء و عیدم تهلوه آذکار
 و من تجیات انما مادام که شان روی
 و امیران به دوران خضر و دوشیا
 و کف تجلیات صدق انوار دور در دو
 و درین مقام در دربار دربار

عالم است ایوگون گویا که این را می
 نی عیسی ردی پس که در غنای خود
 شانه و خنجر ای این را شب و روز
 عرض کرده که این رسول اله این را که
 فرمود در حق میوه که در میان شما در کعبه
 یافته ما که در میان اهل حری است و نه در
 له ایشان پراست عیسی و این نور و
 در آسمان ظاهر کرده و در نرخی چند بسته
 زود مانند سترهای نقره می باشند و
 شد می زد زنده و در باین جهت که سیاهی
 در پشت سر می که تضرع کوه تضرع کوه
 طالعان است عیسی می کنند و این او زدی
 جنگ شدیدی واقع می شود در پشت
 خود در سال برگردد و بزرگ شدن شد
 می رسد و در میان ایشان تضرع هر میوه
 قطر عیسی او باشد به جهت عید و در بعد از
 در کتب می کند تا اینکه بیان می آید بعد از آن
 بهر و او در د کرده و در تابستان سال
 بعد از آن است که در میان می رود و این
 زینت آینه خنجر و زرد زان و زینت شده

واقع خود که عصبیب آن ز دیر شویزه است
هر طایفه بملکت می رسند و جداگانه نمودن
باقی ایشان در حده عرب است

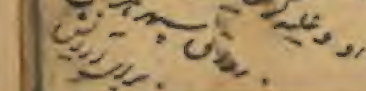
خجری
بف ثرف در سبتان
مردی
ست جوان خرمه

۱۰. ای صاحب الزمان بظهورت سبک
عالم زودت رفت تو پا در رکاب کن

ای علم بر صبح روز

که یازدهمین است و در
که یازدهمین است و در

[illegible][illegible]

بر کس که بشناخت دوت روی دشمنان
بدوت و در کار خود شیر بدیت بایش
بدیت برو که دین دنیا فروخت از هم روز
دوخت - آنکه دو افتاد کار با ریخت گشته
در دخی - آن جام ریخت گشته بر کس از ناری

بر خاک من نازد خاکت بوجد کسری ده بر تو در
صدق غفرانم در هر دو جانب غفرانم بر کسری

عنبر و زردت شہ بامیان کار زردت شہ

نه کرد. الرضا غنا و الاستغناء

کرد امن بهت زجب ن بر چینی

از نخل امید خوشین بر عینی

بر روم اگر امیر و کر چندی

هر جز که گشته همان پرستی

زین العابدین

این چنانکه در این کتاب مذکور است

بسم الله الرحمن الرحيم

عقد اول

[illegible]

ای برادر خلوت حسن حیات جلوه بخش
حب کی مرید و نوری حق در ضمیر نای
حق که مرید خودم دنیا را بخرد و بخرد
خرد و بخرد بخرد کمالی است که بین بخرد
جهان اگر قیامت تو شد و دلی هوای را

اگر قیمت بدو بفسر داری بکاری - که این

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رابعی

در این کتاب

بنیامین مطهری

ازینکه

بسم الله الرحمن الرحيم

...

بسم الله الرحمن الرحيم

نفس

ارسی ای

3.

۱۰ ای برادر قوت محسن حیات جود
چسب کی قرآید و نودی حق در خرمی ای
حق که قرآید و دم و دنیا و دنیا را بخرد
مخرد و بخرد بخرد کالایات کونین مخرد
چنان که اگر رقاعت تو سه دلدی هوای دنیا
که قیمت بد بر نفس دلدی بکاری که ارت
فایده

هلال رخ در کمر حصه و تاباک پاک
 تاباک کئی در رخ گل خندان طبع پاک
 تاباک کئی سیه آتش کجی و اگر کجی فخر
 خوری دست نیاید از دست نه دهرش می
 پست نه جوس می و نه چنی و چون از خود
 دور که از خود و بر د و خرد بر جهان پیم
 پوش و بخت از مسودی دی دیدی از دا
 نه چنی دم رستم دان که دم در چشم خواب
 ماند زنی
 راجی
 ای خواجه که از نو یافت عالم
 وزیر ای تو شد روی پیش پادشاه
 بگو و بپوش و پای و پایش
 بر رخوری کند ز راه پایش
 بخت صحرای خرد زاری شمس
 بپای کبریا چرخ زاری خانه

(Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page)

حکایت الطریق

سز وقت مملکت میں معاویہ بن ابی سفیان

محمد بن عبد الله بن الحسين بن علي بن ابي طالب عليه السلام
قد ثبت في ذكره وكرمه في فضله وفاته كتاب الله وكتبه

وامام المؤمنين عايش فواته كرمك شباب لافقه المياد والازهر

التي هي في كنفه من السعد والحر والبر والكرم والفضل والكرام

الى امير المؤمنين علي بن ابي طالب عير السلام كرمه و فراده و عاده و

وفاطمة بنت محمد بن عبد الله بن عبد المطلب

وَمِنْهُ مَنْ يَعْبُدُ مَا عَلَى رَأْسِ الْخَالِبِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ

الحسن والحسين دعاك لك دعاك وبذلك انبت في يوم بلديف

الحمد لله الذي جعل في الدنيا ما يحيا به من بعد الموت وما يموت به من قبل الموت وما يحيا به من بعد الموت وما يموت به من قبل الموت

وَأَمَّا مَا كَانَ عَلَىٰ آلِهِمُ الْمَوْتُ فَأُولَٰئِكَ لَمْ يَعْلَمُوا بِالْمَلِكِ ۖ وَكَانَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ الْكَوْثُ ۚ وَكَانُوا يَحْنُقُونَ ۚ

البرهان في علمي راقم الطبع في كتاب جرح ما يورد في كتاب الصلوات

عالمية السخنة والكل لسان في الكلام ولا يغير غير العلوب فربما جازموا دعا بحول

و بعد از این محضر در آن مجلس از طرف آن جناب و آن حضرات

[illegible]

منه المظن انما هو الشريف في ذلك المكان فانه قد ورد له باب في كتابه

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

[illegible]

١٠
 في هذا اليوم من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥ هـ
 حضر في مجلسي التدريس والامتحان
 في اللغة العربية والادب العربي
 في كلية العلوم والادب
 في جامعة القاهرة
 في هذا اليوم من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥ هـ
 حضر في مجلسي التدريس والامتحان
 في اللغة العربية والادب العربي
 في كلية العلوم والادب
 في جامعة القاهرة

[illegible]

[The page contains dense handwritten Arabic script in Maghrebi style, likely from a manuscript of the Quran or a related religious text. The text is written diagonally across the page, starting from the top left and ending at the bottom right. There are several red ink markings, possibly indicating specific verses or sections. The handwriting is fluid and characteristic of the period.]

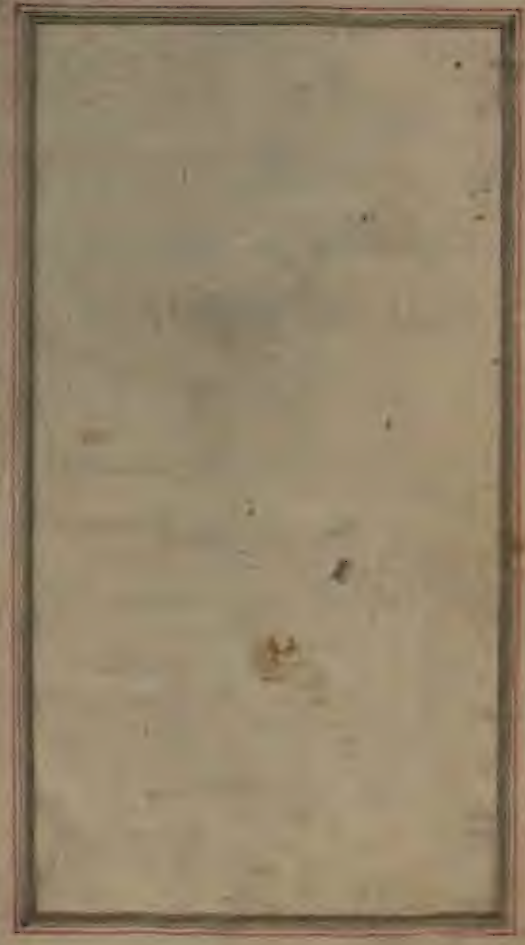
[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كتابه
الغيب ما لا يعلم الا به
والله اعلم بالصواب

الحمد لله الذي جعل في كتابه
الغيب ما لا يعلم الا به
والله اعلم بالصواب

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or letter. The text is written in a cursive style and includes several red circular markings, possibly indicating specific words or sections. The text is dense and covers most of the left page.

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words highlighted in red ink. The script is dense and cursive, typical of historical Persian manuscripts. The text appears to be a narrative or a list of events, possibly related to a military campaign or a royal decree.

Handwritten text in Persian script, continuing the narrative or list from the previous page. The text is arranged in several lines, with some words highlighted in red ink. The script is dense and cursive, typical of historical Persian manuscripts. The text appears to be a narrative or a list of events, possibly related to a military campaign or a royal decree.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِهِ

بِاخْتِلَالِ أَلْبَانٍ قَدْ بَلَّغْتَ بِاللِّبَالِ بِالْمَالِ

بِالْفَقْرِ وَالْغِنَى وَالْعَقْلِ وَالْإِيمَانِ

وَمِنْ بَيْنِ بَلِّغْتَ وَسُورَةُ الْفُرْقَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِهِ

مکتب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِهِ

وَمِنْ بَيْنِ بَلِّغْتَ وَسُورَةُ الْفُرْقَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِهِ

بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَجَزَ قَوْلُ عَيْنٍ مِنْ بَنِي إِدْرِيسَ إِذَا الْخَالِ

كَتَبَتْهُ الْعَيْنُ الْعَيْنُ الْجَوِي كَذَنُفِ الْحَفَفَيْنِ شَاوِعَ الْحَلَا إِخَالِ

إِنَّ قَلْبِي خَائِفٌ مِنْكَ اللَّهُمَّ فَاسْكِنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ عَمَّا كَانَتِ السَّائِلَاتُ

لَمْ يَزَلْ يَتَوَضَّعُ فِي جَنَابِ عَدْنٍ مِنْ جَنَى مَرْجِيئِ بَشَانٍ خَدِ مِنْكَ الْفُتُوحُ

فَطَمًا أَوْ حَتَّى مَدَّ الْأَمْسَى أَخْبَنِي سَرَّ بِنَا مَدَّ غَدَا فِي الْخَزْنِ إِلَى الْخَزْنِ رَجَعَ

فَدَكَّمْتُ الْحَجَّ فِي خَلْبِي وَمَا نَأَى عَنِّي دِيَارِي أَوْ مَجْعِي بِالْتَّرَاكِيبِ أُنَاجَ

مَنْ يَلْمِ فِي مَوَى حُورِ الْعَوَارِ فَلْيَعْمُوى اِنَّ هَذَا الْاَمْرَ مِنْ رِزْقِ الْقَدْرِ الْج

يَحْيَى عَمَّا اَفَاسَى نَخَفَى الْاَن اَنَّ لَنَا فُلًا مَقَامِي الْقَلْبِ لِلْجَلَانِ لَا نَ

بِئْسَ

فِي عَرْضِ لَوْ صَدَّقَ الْإِكْبَارُ الْعَدَارِدَا لَا تَزَحُّوْا فَتُخَالِفُ الْأَسْفَارِدَا

لَحْنَيْنِ وَجَعِبَ حِلَّةُ الْعَشَائِرِ شَائِفِ خَدَّيْهِمَا لِبَقَائِهِ الشَّائِرِ نَائِفِ

بِأَعْيُنِنَا فِي السَّمَاءِ وَمَا فِي عَيْنِنَا مِنَ الْآيَاتِ
وَبِهِدَايَتِهِ زُلْجَمَ وَمَا فِي عَيْنِنَا مِنَ الْآيَاتِ

مِنْ

لَمْ نَزَلْكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا بِآيَةٍ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَشِيَ
لَا تُجِبُكَ الْقُلُوبُ فَلَئِنْ جَاءَكَ

مُدَّ شَدُّ الْوَسْطِ مُعْتَرِثُ الْهَوَى
لَمْ يَلْقَ فِي النَّارِ وَالْأَيْدِي النَّارِ

نَافِلِيْنَا أَنَا مِنْ نَائِلِي الْجَوَى

مَا آفَاقُ الْغَلَبِ مِنْ طَرَفِ السَّحَابِ

ذَرَهُوا لَنَا وَخَرَجَ صِدْقُ جَانِدٍ قُرَيْشٍ عَزَّ شَعْبُ الْعَالَمِ

سَبَّحَكَ كُلُّ حَيٍّ أَذْأَلَفَ فَاثِي أَيْدِيهِمْ بَلَوُوا إِلَى الْفُتَانِ سَانِي

فَخَيَّرَ اللَّهُ مَرْجَدُ وَأَوَّلَ الْأَنْعَامِ مَا وَقَّوْمٍ جَدِيدٍ الْمَعْلَى أَكْثَرُ الْأَرْبَعِ

نص

نَصْرُكَ بِالْمَدِينَةِ بِأَعْيَانِ النَّدَى فَمَالَ مَيْدَانُ الْجَعَالَةِ الْعُشَامِ مَسَا

مُؤْتَمِرُ الْأَنْبَاءِ فِي الْجَمْعِ أَعْلَانًا لَهُمْ مُنْفَوْا عَنْ الْمَوْتِ وَالْإِبْنَاءِ نَامَ

صَامَ لِلْيَعْبُودِ عَزْلَانِيهِ كَنَّهُ لَبَسَ قَنَالِ الْجَمْعِ عَلَى صَلَاتِ

صَبَّحَ مِنْ دَارِ الْإِسْلَامِ بِأَمْرِ الْإِمَامِ الْكَافِي عَلَيْهِ السَّلَامُ

لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْإِسْلَامِ كَانُوا كَالْأَنْبِيَاءِ لَمْ يَكُنْ لِقَاءُ الْإِنْسَانِ

بَاعِلِمَا عَجِدَ الْعَالَمُ تَوَارِثًا شَارِدًا فَبِيدًا نَقُولُهُ فِي مَعْنَى اللَّزْمِ بِهَا هُنَا

بِإِنْقِطَاعِ الْمَلِكِ بِأَفْخَرِ الْوُجُوهِ بِإِنْزَالِ جَمَاعَةِ الْمُنَظِّلِينَ بِالْأَجْزَاءِ

أَصْبَحَ مِنْ صُورٍ إِلَى بَابِ الْبَصْطَةِ فَإِنَّ دُنْجَالًا إِلَى الْإِسْجَا

شَانِي حَمَامٍ وَالْأَمِيرُ اللَّهُ وَأَعْتَدَ نِيْلًا فِي الْأَعْلَاءِ وَالْأَسْفَلِ

بَعْدَ الْأَطْوَايَا إِبْرَاهِيمَ أَنَّهُ لَوْ لَمْ يَأْتِ الْعَدَمُ لَهَوْدِي الْأَعْدَاءُ

مَقْطُوعٌ أَصْحَى مِنْهُنَّ هَلْ الْأَنْصَارُ فَأَمْرٌ عَلَى الْأَعْدَاءِ

شاور الحمايه في انخطاطنا اعليناكم كالتبرع النياتنا

لم يزل

لم يزل يعطي العاين شاور الوطارة انزل القدره للتجبر في الاستعانة

مُحَمَّدٌ أَفْطَرَ الْإِسْلَامَ لَوْلَا نَكَيْفُ خَيْرَ النَّاسِ لِلْوَحْيِ تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ الْوَكِيلُ

دُمَّ عَلَى عِلْمِ الْعَبْدِ قَدْ رَجَعَ بِعَوْنِ الْعَبْدِ قَدْ لَعَنَ الْوَيْلُ وَالْإِسْلَامُ

هَذَا الْقَصِيدَةُ مِنْ مَوْعِظَةِ الْإِسْلَامِ فِي تَنْقِيهِ الْقُلُوبِ وَالْإِيمَانِ
الْعَقْلِ وَالْإِيمَانِ فَصَحَّ أَبَوِي بِالْمَنْ مِزْأَلِيهِ الْأَنْصَاكِيهِ
وَسَيَحْيِي نَعْبِدُ النَّاطِقِينَ بِالْقُدْرَةِ فِي عَمْرِ شَرْحِ الْأَيَّامِ قُلُوبِ النَّبِيِّ
عَلِمُوا الْأَوَّلَ دَكْرُ الْأَمْرِ الْعَرَفَانِهَا نَعْلَمُهُمْ كَامِ الْأَخْلَاقِ هُوَ
كَمَا مَدَحًا

نقد

وَقَدْ جَمَعَتِ الْحَاجَاتُ وَاللَّيْلُ مُعْمَرٌ
وَفِي الْأَرْضِ مَنَّا لِلْكَرِيمِ عَنِ الْأَدْنَى

وَشَدَّ إِطْبَاقَ الْمَطَايَا وَرَجُلٌ فِيهَا لَمِنْ خَافَ أَنْ يَلْقَى مَنَحُولَهُ

لَعَمْرُكَ مَا فِي الْأَرْضِ ضُحُوٌّ عَلَى الْمَرْءِ وَلَيْسَ وَنَكَمٌ أَهْلُونَ مَسِيدٍ عَلِيٍّ

مُرَارِغِيَّا أَوْ رَاهِبًا وَهُوَ يَحْتَلِ وَأَوْفَطَ ذَهَابًا وَغَرَّاجِلَ

لَدَيْهِمْ وَلَا الْجَانِغَيْنِ يَجْدُلُ فَمُ الْأَهْلِ لَا مَسْنُودَ لِي ذَائِعُ

وَكُلُّ آبَائِي غَيْرَتَنِي إِذَا عَرِضْتُ لِي الظَّرَائِدُ أَبَدُ

وَإِنْ مَدَّ الْأَمْرُ إِلَى الْوَدِيمِ أَكُنْ وَمَا ذَاكَ إِلَّا بَطْنٌ عَنْ تَفَضُّلِ

بِأَعْيَانِهِمُ الْجَمْعَ الْمَوْجِلَ عَلَيْهِمْ وَكَانَ الْأَفْضَلُ الْمُنْفَضَ

وَأَنِّي كَهَآئِ هَؤُلَاءِ لَبِخَائِيَا نَبِيٍّ وَلَا فِي فُرَيْدٍ مُنْعَلٍ

تَكُنْ أَصْحَابُ فُؤَادٍ مَشْبَعٍ وَأَبْضُ صُلْبَيْكَ وَصَفْرَاءُ عَجَلٍ

فَتَنُ مِنَ الْمَلِكِ الْوَنُورِ بَيْنَنَا رَاحِ قَدْ بَطَّطَ إِلَيْنَا وَمَحَل

إِذَا نَزَّلْنَاهَا لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مَرْثَةٌ تَكُلُّ مِنْ أَيْدِي وَيُفْعَلُ

وَلَسْتُ بِهَا فِي بَيْتِي سَوَامَةً مُجَدِّدٍ سُبَّانًا وَهِيَ تَقِلُّ

وَلَا جُنَاكَ الْمُرِيَّةُ لِعَرْسِهِ بِطَالِهَا فِي أَمْرٍ كَيْفَ يَفْعَلُ

وَلَا خَرَفَ هَبْوُكَ نَفَادِهِ بَطْلُ يَوْمِ الْكَافَّةِ بَعْلُو وَتَفْعَلُ

وَلَا خَالِفَ دَائِرَتِهِ مَعْرُوفٍ بِرُوحٍ وَبَعْدُ دَائِمًا بِكُلِّ

وَلَسْتُ بِعِلَّةٍ رُبُّ قَلْبٍ خَيْرٍ أَفْأَنَامُ فَجَنَّةٍ أَفْأَنَامُ أَغْرَلُ

وَلَسْتُ بِجَارِ الظَّالِمِ إِذَا نَحَى مَدَامُ الْغَوِي الْعَنِيفِ مِمَّا حَمَلَا

إِذَا لَمْ يَرَ الضُّوْأَ الْإِنْفِ نَائِمِ نَظَائِرُ مِنْهُ فَادِحٌ وَمُفَلِّ

وَأَسْفُ قَرِبَ الْأَرْضِ كُلَّهَا لَهُ وَلَوْلَا إِحْسَانُ الدَّامِ لَمَلَعَتْ

عَلَى مِنَ الطَّوْلِ نَمْرُ مَطْوِلٍ بِعَاشِرِهِ الْإِلَهِي وَمَا كَل

وَلَكِنْ تَضَيُّ حُرْمَةُ لُبِّهِمْ عَلَى أَصْبَحِ الْأَرْبَابِ الْمُحَوَّلِ

دائمی

وَأَطْوَى عَلَى الْخَطِّ الْحَوَالِ الْإِظْوَ حُوطَةُ مَارِيٍّ الْغَادِرِ وَنُفْكَ

دائمی

وَأَعْدُوا عَلَى الْقَوِي الرُّهْبِي كَأَعْدَا أَوَّلِ هَادَاهُ الشَّائِبُ لِحَلِّ

عدا

الوارث

عَدَا طَاوِيًا بِعَارِضِ الرِّيحِ هَائِفًا بِخَوْثِ يَذْنَابِ الشَّعَابِ بَعْلُ

١١٥

فَلَمَّا لَوَاهُ الْفُوتُ مَزَجَتْهُ دَعَائِجُ آيَةِ نِطَاطِ رِجْلِ

